

TOVERITAR

The State Historical Society

1923
Lacks May 1.
June 12, 19

No. 1

Tiistaina, Tammikuun 3 p.—Tuesday, Jan. 3rd

1922—Kahdestoista Vuosik.

Pääoman Herruus

Kirj. N. Bucharin.

Kaikissa maissa on vallassa pääoma, paitsi Venäjällä lokakuun vallankumouksen jälkeen, jolloin se kukistettiin. Otettakoonpa minkälainen valtio tahansa — puolitehtäväinen tai tasavaltainen — kaikkialla pitää suurpääoma täyttää valtaa käsissään. Pienehkö ryhmä ihmisiä — suurrahameleet, suurmaanomistajat ja tehtailijat — pitää orjuudessa ja ikkeissä miljoonia, satoja miljoonia työläisiä ja maalaisköyhälistöläisiä, pakottaa heitä raatamaan orjanruokansa alaisena viimeiseen hikiipsaraan asti; he heittävät työläiset kadulle niin pian kuin nämä ovat tulleet kelpaamattomiksi, voimattomiksi, lopullisesti näännytyiksi, eivätkä enää voi voittoa tuottaa herra pääomalle.

Sellaisen hirvittävän vallan miljoonien työntekijäin yli antaa pankkiireille ja tehtailijoille rikkaus. Minkä vuoksi on köyhän pakko kuolla nälkään, tultuaan heitettyksi kadulle? Vuoksi, että hänellä ei ole mitään paitsi kädet ja jalat, jotka hän voi myydä kapitalistille, jos kapitalisti niitä tarvitsee. Minkä vuoksi pankkiirit ja teollisuuden harjoittajat voivat elää ylellisesti tekemättä mitään, ja kuitenkin saavat suuria tuloja, saalis- ja päivittäin, tunnittain, sekunnittain suuremmia voittoja? Sen vuoksi, että pankkiirit omistavat, ei ainoastaan parin käsiä ja jalkoja, vaan myöskin työvälineet, joita ilman ei nykyään voi työskennellä: tehtaat, koneet, rautatiet, kaivokset, maat höyrylaivat, kaikkeneköiset koneistot ja erinäiset työkalut. Tämä ihmisten säästämä rikkaus kuuluu koko maailmassa, lukuunottamatta nykyistä Venäjää, ainoastaan kapitalisteille ja maanomistajille, jotka myös ovat muodostuneet kapitalisteiksi. Asian ollessa tällä kannalla ei ole ollenkaan ihmeellistä, että pitää hallussaan kaiken välttämättömän, kaikki tarvittavat välineet, pieni kopla ihmisiä hallitsee muita, jolla ei ole mitään. Maaseudulta saapuu kaupunkien köyhälistöläinen ja menee hakemaan työtä. Kenenkä luo? Työnantajan. Sen luo, jolla on tehdas taikka muu tuotantolaitos. Työnantajasta riippuu, saako köyhälistöläinen työtä eläkkeeseen vai onko hänen näännyttävä nälkään. Jos kapitalistit uskolliset palvelijat — trehtöörit ja kirjanpitäjät — ovat laskeneet, että uusista työläisistä voidaan saada voittoa runsaammin kuin yksinomaan työssä jo olevista, silloin hän "antaa työtä." Ellei,

niin hän sanoo: "ei ole työtä." Kapitalisti on tehtaassaan jumala ja keisari. Häntä tottelevat kaikki, hänen määräyksensä tehdasta laajennetaan taikka supistetaan. Hänen määräyksensä tapahtuu työnjohtajien ja hallinnon kautta työläisten erottaminen ja työhönotto. Hän määrittelee minkä verran työläisten tulee tehdä työtä, minkälaisia palkkaa heidän tulee saada ja kaikki tämä tapahtuu sen vuoksi, että tehdas on hänen, kuuluu hänelle, on hänen yksityisomaisuuttaan. Juuri tämä tuotantovälineiden yksityisomistus onkin syynä siihen hirvittävään valtaan, joka pääomalla on.

Sama ilmiö on havaittavissa maan suhteen. Ottakaa kaikkein vapain ja kansanvaltainen maa, josta porvaristo on pitkiä ylistysvirsiä veisannut. Tuhanneet työläiset muokkaavat siellä vierasta maata, suurten maakaupitaliastien maata. Siellä on järjestetty kaikki kuten suuressa tehtaassa; kymmenet ja sadat sähköaurat, nitokoneet, puimakoneet itsesitovat viljaleikkukoneet, joitten ääressä samuvarhaisesta myöhään työskentelevät palkkaorjat. Ja aivan samoin kuin tehtaissaakin he työskentelevät ei itsensä vaan työnantajien hyväksi. Sen vuoksi että itse maan, siemenet ja koneet — sanalla sanoen kaikki paitsi työnantajien kädet, on maakaupitaliistin yksityisomaisuutta. Hän on siellä itsevalttias. Hän käskää ja johtaa asioita niin, että hiki- ja veripisarat muuttuvat heliseväksi, keltaiseksi metalliksi. Häntä totellaan, toisinaan mutistaan, mutta jatketaan rahankorruuta työnantajille sen vuoksi, että hänellä on kaikki — työläisellä, maalaisköyhälistöläisellä ei ole mitään.

Toisinaan on taas niin, että työnantaja ei palkkaa työväkeä, vaan luovuttaa maansa vuokralle. Venäjällä esim. köyhä talonpoika, jolla oli maatilkuu jolla voitoin vain paimentaa karjaa, oli pakoitettu vuokraamaan maata tilanomistajilta. Talonpojat työskentelevät sillä vuokraamalla omine hevosineen, auroineen, aineineen, jyrineen. Mutta tässäkin heitä riistettiin armostomasti. Mitä suurempi oli maan tarve, sitä korkeampaa vuokraa tilanomistajat kiskoivat, pakottaen talonpoikasköyhälistön todelliseen orjuuteen. Miksi saattoi kapitalisti tehdä tämän? Siksi, että maa silloin oli hänen tilanomistajan maata; siksi että maa oli tilanomistajan jaanokan yksityisomaisuutta.

Kapitalistinen yhteiskunta jakautuu kahteen leiriin; niihin, jotka työskentelevät paljon ja syövät vähän ja huonoa ruokaa; ja niihin, jotka vähän taikka eivät ollenkaan työskentele, mutta sen sijaan syövät paljon ja hyvää. Tämä ei olekaan aivan Raamatun mukaista. Raamatussa hän sanotaan: "Joka ei tee työtä, ei hänen syömäkään pidä." Kuitenkaan ei tämä asiantila estä kaikkien uskontojen ja kansallisuuden pappeja ylistämästä kapitalistista järjestelmää: papithan saavat kaikkialla (paitsi Neuvistotasavallassa) palkkansa pääomalta*.)

Nyt syntyy toinen kysymys. Kuinka saattaa loiseläjien kopla pidättää yksityisomaisuutensa kaikille välttämättömät työvälineet? Millä tavoin tämän laiskurilukon yksityisomaisuus pysyy ja on pysynyt pystyssä näihin saakka? Missä ovat syyt siihen?

Syynä siihen on työväen vihollisten erinomainen järjestyneisyys. Tätä nykyä ei ole ainoatakaan kapitalistista maata, jossa kapitalistit toimisivat yksitellen, eristyneinä yksilöinä. Pääväestön jokainen heistä on ehdottomasti työnantajajärjestön jäsen. Ja juuri nämä työnantajajäsenet pitävätkin kaiken käsissään, omaavat kymmeniätuhansia uskollisia asiamiehiä, jotka palvelevat heitä oman tunteen tarkasti. Kunkin kapitalistisen maan koko taloudellinen elämä on erinäisten työnantajajärjestöjen: syndikaattien, trustien ja suurten pankkiyhtymien täydellisen määrävallan alainen. Nämä liitot omistavat kaiken ja määräävät kaikkea.

Mutta kaikkein tärkein työnantajaliitto on porvarillinen valtio. Tämä työnantajajärjestö pitää käsissään kaikki voimat ja hallinnon langat. Tällä on kaikki punnittua ja laskettua, kaikki harkittua ja niin varustettua, että työväenluokan pieninkin yritys nousta pääoman herruutta vastaan heti paikalla tukahutetaan. Valtion käskettävänä on raaka aineellinen voima ja henkinen voima, joka täydelleen turmelce työväen ja köyhälistön, kasvattaen heitä valheellisiin käsityksiin. Tätä tarkoitusta varten on porvarillisella valtiolla koulu ja kirkko, joihin lisäksi liittyy vielä kapitalistinen sanomalehdistö. Tu-

*) Pääoman myötävaikutuksella valtiolta taikka muuta tieltä.

nettua on, että siiankasvattajat voivat kasvattaa sellaisia sikoja, jotka ovat kykenemättömiä kävelemään suunnattoman rasvapalouden vuoksi, mutta ovat sensijaan sangen edullisia teurastuskarjina. Sellaisia sikoja kasvatetaan keinotekoisesti, siten että niille päivittäin annetaan erikolmen ruoka, josta ne niin rasvottuvat. Aivan samoin menettelee porvaristo työväenluokan kanssa, tosin todellisesti se antaa hyvin vähän — siitä ei kovin liho. Mutta päivästä toiseen so tarjoaa työläisille erikolmen henkisen ruuan, josta työväenluokan aivot rasvottuvat ja lakkaavat työskentelemästä. Porvaristo haluaa muodostaa työväenluokan kuuliseksi, teurastamiseksi sopivaksi sikakarjaksi, joka ei järkelle, mutta pysyy kuuliaisena. Siitä syystä porvaristo koulun ja kirkon välityksellä syöttää lapsiin sen ajatuksen, että vallanpitäjä on toteutava, sillä ne ovat jumalan asettamia (boishevikit ovat rukousten asemasta saaneet osakseen kirkonrukouksen siitä syystä, että kieltäytyivät maksamasta valtion palkkaa kuulianapukuisille valehijojille.) Toensa tarkoituksensa porvaristo huolehti valheellisen sanomalehdistönä luojasta levikistä.

Porvariluokan erinomainen järjestyneisyys sallii sen pitää hallussaan yksityisomistuksen. Itse rikkaita on kyllä vähän, mutta heidän Hepeillään on runsaasti kaikkein uskollisimpia erinomaisesti palkattuja palvelijoita: ministeriä y. m.; näitten viimeaikaisten Hepeillä on apulaisia, joilla on pienemmät tulot, mutta jotka ovat riippuvaisia heistä, samassa hengessä kasvattettuja; he pyrkivät samanlaisiin leipäpalkkoihin, jos onnistuvat palveluksissaan; näitten jälessä seuraavat hiukan pienemmät virkamiheet, pääoman asiamiehet jne. Kaikki he kulkevat toistensa perässä, ovat sidotut toisiinsa porvarilliseen yhteisen järjestön ja muitten työnantajajärjestöjen sitellä. Nämä järjestöt kahlehtivat kunkin maan verkon tavoin, jossa työväenluokka saa pinnistää turhaan.

Jokainen kapitalistinen valtio muodostuu todellisuudessa mahtavaksi työnantajaliitoksi. Työläiset työskentelevät — työnantajat pettävät. Juuri tämä järjestelmä on se, jota nimitetään kapitalistiseksi ja jonka määrävallaksi yksin alistumaan työläistä kehottavat herrat kapitalistit ja heidän palvelijansa.

PROLETAARINEN NAISLIKE

Kansainvälisen naisliikkeen toiminta.

Kirj. A. Kollontay.

Kommunistisen Internationaaleen liittynyt Kansainvälinen Naisliikkeen toiminta asettaa tehtäväkseen temmata työntekijättäret vuosisatoja kestäneestä toimettomuudestaan irti antaustaan heille iteluotamusta, kihoittaakseen heidät toimimaan valjankumouksellisuuna, liittymään kansainväliseen kommunistiseen liikkeeseen.

Sihteeristöön kuuluvat tätä nykyä toverittaret Klara Zetkin ja Strum (Saksa), Lucie Colliard (Ranska) ja kolme K. I:n Toimeenpanevaa nais-

sihteeriä, toverittaret Lilina, Kasparova ja Kollontay. Viimeääninttu on samalla Kommunistisen Internationaalen Toimeenpanevan Komitean jäsen. Liikkeen yhteys Punaisen Ammatillisen Internationaalen kanssa on yhden naisliikkeitäretien kautta turvattu.

Tätä nykyä rupeaa Kansainvälinen Naisliikkeen toiminta käymään kahta taistelua: toista Venäjän nälkäkärsiväin avustamiseksi, jolloin ensi sijalle tulevat nälkäkärsivät äidit ja lapset; toista pannaakseen vastalauseen porvarillisten valtiotten hyökkäyspolitiikka vastaan, joka on suunnattu Neuvosto-Venäjää vastaan.

Elokuulla Kansainvälinen Naisliikkeen toiminta on Berliin edustajistonsa avulla kääntynyt nälkäkärsivien hyöntein työntekijättäretien puoleen vetouksella, joka löysi monissa maissa vastakaikua. Kuolisin puoleen kommunistinen naisosasto otti tehtäväkseen perustaa yhden lastenkodin nälkäalueelle. Saksassa toimeenpantiin keräyksiä, levitettiin julistuksia jne.

Lukuunottamatta h ä t ä apotoiminnan suhteen Toimeenp. Kom:n vaatimia toimenpiteitä, suuntasi Kansainvälinen Naisliikkeen toiminta kaikkien maiden naisten huomion välttämättömyyteen pelastaa lapset nälkäkuolemasta.

Sekä poliittisista ja taloudellisista, että puhtaasti käytännöllisistä syistä kävi Kansainvälinen Naisliikkeen vastustamaan lasten lähettämistä nälkäalueilta ulkomaille. Sensijaan pyysi Sihteeristö eri maiden kommunistisia naisosastoja eli — sektioita rupeamaan voimiansa mukaisesti huolehtimaan jonkun maakunnan tahti jonkun suuremman alueen lapsista tai edes joistakuista pakolaisista. Kun Ranskan tahti Englannin työntekijättäret tietävät, että niin monen kyseessäolevilla alueilla asuvan lapsen henki ja terveys riippuu heidän toimelaisuudestaan, niin he varmasti kurtuttavat voimansa puolta suuremmiksi. Sellaiset teot hedeellöittävät erinomaisesti kansainvälistä yhteistunnetta. Mutta välttämättömyyksi on ulkomaanosastojen (sektio-